

Primus phisicorum.

est falsum demonstrādo homines esse asinū. Item nō hominē esse ē asinū q̄ ē ens reale. aīns p̄z quia asinus non est hominē esse. ergo est nō hominem ē posita cōstantia. Item tunc scia dei nō esset primo de sua essentia sed de nichilo nec phisica esset de reb⁹ naturalib⁹ sed de complexe significabilibus sicut logica. Item queritur de totali complexe significabili huius nō significabile est. captendo non infinitanter. Si dicatur q̄ signū ē non significabile esse ergo nō significabile ē significabile quia non significabile est pars illius cōp̄ere significabilis. Item hoīez esse aīal nō pōt existere ergo significatū huius homo est aīal nunq̄ existit in re ergo illa p̄positio nūq̄ erit vera. Sed dices q̄ hominē esse animal ē verū licet nō existat nec sequitur ē veruz ergo ē. vnde enunciabile seu complexe significabile dicitur verum a veritate. Increata. et nō dicitur falsum. vnde non oportet de enunciabilibus contradictoriis q̄ si vnuz sit verū reliquū sit falsum. Ecce opinio quam imitatur dñi nominales. vel reliquū cōtradictoriū dñi falsum quia nō significatur per p̄positionē verā vel terti o pōt dici enunciabile veruz quia sic est si ipsum est affirmatiuū vel quia sic nō est si negatiuū. Sed tunc queritur quid est sic esse vel sic non esse si ē aliud complexe significabile iteruz queritur vnde illud ē veruz. Item fortem peccare est verum et tamē nō ē forte verum a veritate increata. Item si fortem currere esset talis res et ab eterno fuit talis res ergo deus non posset facere de nouo fortem currere. Et hac opinione vitur querendo quid est peccatum et finaliter tenet ipsum esse vnum complexe significabile. Contra si fortem peccare solum sit res primo modo videtur q̄ fortem peccare solum habeat esse p̄ operationē intellectus et sic intellect⁹ opatione secusa fortē ebriū peccare nō ē malum qz non est sed dices idem argumentum sit contra nos quia p̄uaciones iunt entia rationis et peccatū dicit⁹ esse nichil ab augu. Plura argumenta facit de castro nouo. Contra aliud arguitur si p̄positio mentalis vltimata esset assensus ergo oppositū primi principij nō haberet mentalē vltimatam quia secundum philosophum quarto meta. non cōtingit mente p̄o principio dissentire forte incidet in opinionem petri de alliaico dicentis. quest. i. primi q̄ per imperium voluntatis ex praua affectione cum aliqua apparentia pōt quis dissentire primo principio sicut per fidem credimus vnā rem esse tres res quod videtur quasi eque difficile. Sed contra tunc primum principium non esset per se notum quo ad nos nec aliqua esset euidētia sūma quia nulle essent cause absolute necessitates intellectū ad aliquem assensum verum. Preterea tunc ista bonum ē maluz non haberet mentalem vltimatam quia nullus ei assentit. Forte concedis contra. Tunc vocalis non esset p̄positio qz non subordinatur alicui mentali vltimate. Item nullus christianus formaret mentalem vltimatā huius deus non est quia nullus talis assentit deum non esse vel huic deus non est quod est meli⁹ dictū. Item sine assensu potest quis formare cōceptū vltimatū subiecti et cōceptū vltimatū predicatī et ista vnire per copulaz qz t̄pe tenet multos act⁹ intellectus eē simul. Item capio mentalem vltimatam hui⁹ disiunctiue fortes vel fortes non est. Tunc si mentalis vltimata cuiuslibet partis sit assensus

sequitur q̄ ille habeat assensus contradictorios. Nec valet dicere mentale istius non habere partes qm̄ ypothetice scdm̄ eaz sunt compositae p̄z etiam quia pōt manere assensus vnus partis disiunctiue corrupto assensu alterius partis. Deinde arguitur q̄ assensus vnus contradictorie non sit de assensu alterius quia tunc aliquis assentiret et dissentiret eidem et ponam⁹ gratia disputatiōis q̄ ita sit a parte rei q̄ ille contradicit de⁹ gnat deus nō generat tunc sic greg. assentebat illis duabus p̄pōnibus ergo assentebat et dissentebat prime. Forte dices q̄ scdm̄ eum non sunt contradictorie. Contra per casum scdm̄ rem sunt contradictorie ergo secūdu rez assentebat et dissentebat prime. Item pōt q̄ dissentire huic homo est asinus nihil cogitando de eius opposito ymo aliquādo vix pōt dari eius oppositum in sophisticiis p̄pōnibus. Itē dissentiens vni p̄pōnī habet mentale vltimatā ergo scdm̄ eum habet assensum illius. Itē difficile est quin dubitans habeat mentale vltimatā et tamē nec assentit nec dissentit sed est neuter. Plurima argumenta facit contra seipsum et singula nititur dissoluerē. Probabiliter tamen posset defendi q̄ oīs assensus est mentalis vltimata sed nō econuerso licet hoc non dicat. ¶ Notandū preterea q̄ S. L. in prologo primi dicit q̄ subiectuz habet ad sciam tres comparationes ad minus vt dixi in sūmulis. ¶ Notandū preterea q̄ quidā dixerūt corp⁹ mobile non esse subiectū toti⁹ naturalis phie qz alias naturalis scia esset subalternata geometrie que considerat corpus absolute. Corpus em̄ mobile includit conditionem accidentalem supra ipsum corpus. Item si naturalis considerat corp⁹ mobile tunc geometria esset pars philosophie naturalis quod est absurdum et probatur p̄na quia eiusdem scie est considerare et totum et eius partes vnde cū corpus sit pars quedā huius qd̄ dico corp⁹ et ipsa geometria considerat corpus ipsa vtiqz est pars philosophie naturalis sed hec argumenta non procedunt contra albertum magnum vel egidūm de roma quia est equiuocatio de corpore et hic non capitur pro trina dimensione sed pro eo in quo est forma perficiens materiam sensibilem in aptitudine trine dimensionis vt declarat albertus hic cap. tertio. ¶ Notandū preterea secundū. S. L. hic lec. i. q̄ omnis scientia est in intellectu per hoc autem aliquid sit intelligibile in actu quod aliquantulū abstrahitur a materia. Et ideo scdm̄ q̄ aliqua diuersi modo se habent ad materiam ad diuersas scientias pertinent. Rursus cum oīs scia per demonstrationē habeat. Demonstratiōis autē mediū sit diffinitio necesse ē s̄m diuersū diffinitōis modū scientias diuersificari. ¶ Sciendū igitur q̄ quedam sunt quorū esse dependet a materia nec sine materia diffinitū p̄nt. Quedā vero sunt que licet non possunt esse nisi in materia sensibili tamē materia sensibilis nō cadit in diffinitōe eorū. Et hec differunt ab inuicem vt curuū et simū. Hā simū ē in materia sensibili et necesse ē q̄ i ei⁹ diffinitōe cadat materia sensibilis ē enim simū nasus curuus. Et talia sunt omnia naturalia vt homo lapis. Curuum vero licet esse non possit nisi in materia sensibili tamen materia sensibilis non cadit in diffinitōe eius et talia sunt omnia mathematica vt numerus magnitudines et figure. Quedam vero sunt que non dependent a materia